

Magyarország Alkotmánybírósága részére
1535 Budapest, Pf. 773.

A Hajdúszoboszlói Járásbíróság útján

4201 Hajdúszoboszló, Pf.: 125.

Tisztelt Alkotmánybíróság!

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV/1452-0/2017
Érkezett:	2017 JÚL 07.
Példány:	1
Kezelőiroda:	
Álléklet:	13 db

JÁRÁSBÍRÓSÁG HAJDÚSZOBOSZLÓ	
Érkezett:	2017 JÚN 29. 6
Példány	1 mell 11 db bg Ft.
Az ügyirat száma:	1 Bpk 12/2017. 2
Átvette:	

Alulírott, Balázs Andrea Katalin (lakcíme: [REDAKTORVA]) jogi képviselője Simon Ügyvédi Iroda, 4400 Nyíregyháza, Bujtos u. 36., tel/fax: 42-400-928, e-mail: drsimonui@t-online.hu, eljáró ügyvéd: dr. Simon Attila, mobil: [REDAKTORVA]) alkotmányjogi panasszal fordulok a tisztelt Alkotmánybírósághoz az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 27. §-a alapján a Debreceni Törvényszék postai úton érkezett és 2017. május 18. napján átvett 18.Bpkf.87/2017/2. számú végzése ellen, és az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján az alábbi

alkotmányjogi panasz indítványt

terjesztem elő:

Kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a Debreceni Törvényszék 18.Bpkf.87/2017/2. számú végzése, valamint a Hajdúszoboszlói Járásbíróság 1.Bpk.12/2017/2. számú végzése alaptörvény-ellenességét, és semmisítse meg azokat, továbbá utasítsa az eljáró bíróságokat új eljárás lefolytatására és új határozat meghozatalára, mivel a bírói döntés sérti az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdését, II. cikkét, VI. cikk I. bekezdését, IX. cikk (4) bekezdését, így a XXIV. cikk (1) bekezdését, valamint a 28. cikkét.

I. Tényállás

I.1. 2017. január 12. napján magánindítványt és feljelentést terjesztettem elő, mivel véleményem szerint sérelmemre a nagy nyilvánosság előtt elkövetett rágalmozás bűncselekményét követte el [REDAKTORVA]

Magánindítványom indokául az alábbiakat adtam elő:

[REDAKTORVA] szám alatti lakos aláírást gyűjtött 2016. októberében az utca forgalomkorlátozásának elrendelése ügyében (a beadványt S/2 alatt csatolom). A [REDAKTORVA] utca [REDAKTORVA] szám alatt található [REDAKTORVA] a testvérével közös tulajdonban lévő családi háza (szülői öröksége). [REDAKTORVA] ék a csatolt beadványban foglaltakkal nem értettek egyet, mert egyrészt 3,5 tonna össztömegű gépjárművekig kérte az utcába való behajtás engedélyezését, másrészt kárenyhítési igényt is megfogalmazott a lakók részéről az önkormányzat felé, ezért azt nem írták alá. [REDAKTORVA] ezt követően engem is megkért a munkahelyemen a beadvány aláírása érdekében, azt azonban én sem tettem meg.

2016. december 15-én 14:00 órai kezdettel a Nádudvar Városi Önkormányzat képviselő-testülete soros ülését tartotta, amelyre közmeghallgatás keretében értesítést kapott [REDAKTORVA] is, aki három utcabeli társával vett azon részt. [REDAKTORVA] a képviselő-testület tagja, így az ülésen ezen minőségében vett részt. Én az ülésen nem voltam jelen, mivel a Szociális Szolgáltató Központ bihardancsházai telephelyén tartózkodtam Major József polgármester úrral és az ottani

egységvezetővel, [REDACTED] tárgyaltam. Nádudvaron első napirendi pontként a polgármester úr közmeghallgatást rendelt el és felkérte [REDACTED], hogy adja elő a testületnek a [REDACTED] utcai lakosok panaszát.

A képviselő-testületi ülésen [REDACTED] előadta, hogy 2016. november 23-án személyes megbeszélésen volt a polgármester úrnál, melyen részt vett a jegyző és az aljegyző is és a beszélgetés kapcsán otthagyta az S/3 alatt csatolt „gazdasági bűnügyek” című feljegyzését, amelyre elmondása szerint nem kapott választ. Ezért a képviselő-testületi ülésen felolvasta és beadta az S/4 alatt csatolt „feljegyzés és kivizsgálás kérelme” iratot, és kérte, hogy ez szerepeljen az ülés jegyzőkönyvében. Az utca testületi ülésen jelenlévő lakói [REDACTED] sz. alatti lakosok az ülésen elmondták, hogy ők erről a beadványról nem tudtak, annak tartalmáról őket [REDACTED] nem tájékoztatta és teljesen elhatárolják magukat tőle. Egyikük [REDACTED] azonnal el is hagyta az üléstermet. Magánindítványomhoz az S/5. alatt csatoltam a képviselő-testület 2016.12.15.-i ülésének jegyzőkönyv kivonatát.

[REDACTED] a képviselő-testületi ülésen felolvastam és ezzel egy időben a jegyző részére átadott írásos beadványában a következő tényállításokat tette rám és [REDACTED] (született: [REDACTED], anyja neve: [REDACTED], lakcíme: [REDACTED]) vonatkozóan, bennünket név szerint megnevezve (az aláhúzások tőlem származnak):

Költségvetési csalást követ el mivel....

„Balázs Andrea aki kinevezett vezetője a Nádudvari ÖNO-nak ugyanis felveszi a Nádudvari Polgármesteri Hivataltól fizetését, a szerződött megbízatásáért, vagyis a költségvetésből – onnan származó juttatásával kapcsolatban megtévesztő magatartást tanúsít (hisz nem ő dolgozik valóságban) így a költségvetésnek vagyoni hátrányt okoz mivel valóságban a munkáját [REDACTED] végzi aki egyébként nyugdíjas, azzal a fedősztorival, hogy ügyködik a Nyugdíjas Klubban, de valójában Ő végzi az ÖNO teljes Balázs Andrea által szerződött munkáját. A döntéseket, teljes egészében Balázs Andrea helyett [REDACTED] hozza, felvetődhet az is hogy befolyásával üzérkedik-e [REDACTED] ?? ... hisz Ő volt a volt jegyzője a városnak, és most is képviselő. Ez a lehetetlen, helyzet, most úgynéz ki, hogy van egy 3. jegyzői iroda a városban, .. minek? Miért fizet ezért Nádudvar lakossága ?”

Az iratban [REDACTED] kéri, hogy kezdeményezzenek vizsgálatot „költségvetési csalás elkövetése gazdasági bűntény” ügyében.

Sem az iratban, sem szóbeli előadásában nem ismertetett [REDACTED] olyan konkrét tényeket, amik a megfogalmazott tényállításait alátámasztanák. Meggyőződésem szerint a megfogalmazott tényállításokra semmilyen magatartással sem én, sem [REDACTED] nem adtunk alapot. A Nádudvari Szociális Intézményfenntartó Társulás Szociális Szolgáltató Központjában 2001. július 1.-től megbízott vezetőként 2002. július 1.-től pedig kinevezett intézményvezetőként dolgozom, Nádudvaron kívül Tetétlen és Bihardancsházán is ellátjuk a szociális alapszolgáltatási feladatokat. Az intézményben folyó munkát minden évben belső ellenőrzés keretében vizsgálják a költségvetési pénzek rendeltetésszerű felhasználása végett, a három település önkormányzata pedig évenkénti beszámoltatást kér, ezen túlmenően a Kormányhivatal Igazságügyi és Gyámügyi Főosztálya két évenként a törvényes működésnek való megfelelést ellenőrzi, az NRSZH pedig a szakmai munka minőségét vizsgálja. Az intézmény nem rendelkezik önálló gazdálkodási jogkörrel, a működéshez szükséges állami támogatás lehívását és elszámolását, a számlája kezelését, a számlák kifizetését és a könyvelést is a Társulás munkaszervezete a Nádudvari Polgármesteri Hivatal Közgazdasági és Pénzügyi Irodája végzi. Nyilvánvalóan feltűnt volna mind munkatársaimnak, mind feletteseimnek, és az intézmény ellátottjainak is, ha nem kompetens személyként, illetve egyáltalán nem látnám el feladatkörömet, vagy azt helyettem [REDACTED] tenné. [REDACTED] 40 évet dolgozott a Nádudvari Polgármesteri Hivatalban az ügyintézői szinttől kezdve csoportvezető, osztályvezető beosztásban, majd a rendszerváltástól nyugdíjazásáig pedig jegyzőként. Szakmai tevékenysége elismeréseként számos kitüntetés mellett megkapta a

Belügyminisztertől a címzetes főjegyzői címet, továbbá Nádudvar Város díszpolgárává választották.

A forgalomkorlátozás kezdeményezése és az ezzel kapcsolatos önkormányzati közmeghallgatás közügynek tekinthető, azonban ez álláspontom szerint semmilyen összefüggésben nincs az S/4 alatti levélben állított tényekkel. A forgalomkorlátozási közmeghallgatás ügyéhez ugyanis nem tartozik hozzá a Szociális Szolgáltató Központban végzett intézményvezetői tevékenységem, illetve [REDAKT] tevékenysége. Az egyetlen kapcsolódási pontot az jelentheti, hogy [REDAKT] mint a [REDAKT] szám alatti ingatlan résztulajdonosa, illetve én, mint az ingatlan felett jogosultsággal nem rendelkező személy az S/2 alatti iratot nem írtuk alá.

A megfogalmazott tényállítások nagy nyilvánosság előtt történtek, mivel a képviselő-testületi ülésen hangzottak el, továbbá az S/4 alatti iratot [REDAKT] kérte az ülés irataihoz szerelni.

Tény, hogy Nádudvar, Tetétlen és Bihardancsháza települések önkormányzatai közös elhatározásából létrehozott Társulás által fenntartott, önkormányzati szociális alapszolgáltatási feladat ellátást végző intézményt vezetek, így ebbéli tevékenységemmel kapcsolatban tágabb körben fogalmazható meg vélemény és értéktétele, mint közszereplőnek nem minősülő személyek esetében. A közügyek demokratikus megvitatását is szolgáló véleménynyilvánítás szabadsága azonban közszereplők esetében sem korlátlan.

A Legfelsőbb Bíróság a BH 2011.186. számú eseti döntésében rámutatott arra, hogy közszereplővel kapcsolatban olyan tényre utaló kifejezések közlése, amik valóságuk esetén alkalmasak a közszereplő ellen büntetőeljárás megindítására, túlmegy a véleménynyilvánítás alkotmányos szabadságán s nagy nyilvánosság előtt elkövetett rágalmozás bűncselekményének a megállapítására adhat alapot.

Ezzel összhangban az EBH 2014.B.16. számú, a jelen ügygel analóg döntésében a Kúria rámutatott arra, hogy tényállítás a közszereplő tevékenységével összefüggő olyan tartalmú közlés is, mely szerint „el nem végzett munkáért idegenek vettek fel összegeket”.

Az Alkotmánybíróság a 13/2014. (IV.18.) AB határozatában a közéleti kérdéseket érintő véleménynyilvánítási ügyekben a büntetőbíróságok számára iránymutató elvi jelleggel állította fel az alkotmányos mércét. Ennek alapján alapvető jelentőségű, hogy közügyekben az értéktételeket és a tényállítást szükséges elhatárolni egymástól. Tényállításnak minősül az az állítás, aminek igazságtartalma legalább részben ellenőrizhető. A valóságnak meg nem felelő tényállítások pedig általában már nem élvezik a véleménynyilvánítás alkotmányos védelmét, még közszereplők esetében sem.

Véleményem szerint a fent idézett, S/4 alatti iratban szereplő szövegben aláhúzással jelölt részek egyértelműen tényállítások, mivel [REDAKT] és magam konkrét tevékenységére (esetemben annak teljes hiányára) vonatkoznak.

I.2. A Hajdúszoboszlói Járásbíróság 2017. január 30. napján kelt 1.Bpk.12/2017/2. számú végzésével a rágalmozás vétsége miatt indult büntetőeljárást megszüntette.

Az eljárást megszüntető végzést megalapozó indokok sorát a Járásbíróság azzal kezdte, hogy a feljelentésem nem tekinthető joghatályos magánindítványnak. Megítélése szerint ugyanis a feljelentésben rögzített felelősségre vonás iránti kérelmem nem tekinthető a büntetőjogi felelősség megállapítása iránti kérelemnek.

A Járásbíróság az eljárást megszüntető végzést megalapozó indokok sorát azzal folytatta, hogy a feljelentés nem rögzít pontosan körülírt elkövetési magatartást, amely bűncselekmény elkövetésének megállapíthatóságát tenné lehetővé. Emiatt ismételt az állapotot meg, hogy a magánindítványom nem felel meg a törvényes vád követelményének.

A Járásbíróság a végzése indokolásában azt is részletezi - bírósági döntések sokaságára hivatkozással -, hogy a feljelentésben foglalt véleménye szerint miért nem merítik ki a Btk. 226. § (1) bekezdésében, illetve a Btk. 227. § (1) bekezdés b) pontjában foglalt bűncselekmények törvényi tényállási elemeit.

Ennek keretében a Járásbíróság is elismerte, hogy a tények körébe tartoznak az emberi cselekedetek, aktív és passzív magatartások egyaránt – mégsem tekinti tényállításnak azt a kijelentést, ami emberi cselekedetekre vonatkozik („... megtévesztő magatartást tanúsít (hisz nem ő dolgozik valóságban) így a költségvetésnek vagyoni hátrányt okoz mivel valóságban a munkáját végzi A döntéseket, teljes egészében Balázs Andrea helyett hozza, felvetődhet az is hogy befolyásával üzérkedik-e ...”).

A Járásbíróság az eljárást megszüntető végzést megalapozó indokok sorát végül azzal zárta, hogy a feljelentett magatartása nem veszélyes a társadalomra, nélküli a társadalomra veszélyességet, ezért a cselekménye nem bűncselekmény.

I.3. A Hajdúszoboszlói Járásbíróság eljárást megszüntető végzése ellen – jogi képviselőm útján – 2017. február 7. napján fellebbezést nyújtottam be.

A fellebbezésemben előadtam, hogy 1.Bpk.12/2017/2 számon meghozott végzést mind anyagi, mind eljárásjogi szempontból jogszabálysértőnek, iratellenesnek és ellentmondásosnak tartom.

A jelen indítványom szempontjából fellebbezésemnek azon része releváns, amelyet az ügy érdemi elbírálása körében fejtettem ki, hogy a Járásbíróság megítélésével szemben álláspontom szerint a feljelentett a becsületelem csorbítására alkalmas tényállításokat tett, amelyek meghaladják a véleménynyilvánítás szabadságának határát. E kijelentések (nem is én dolgozom, hanem ezért én alaptalanul veszem fel a közpénzből finanszírozott fizetésemet) ugyanis olyan tényállítások, amelyek valóságuk esetén büntető vagy szabálysértési eljárás megindításának alapjául szolgálhatnak ellenem (EBH2014. B.16.).

A Debreceni Törvényszék a fellebbezésem alapján az abban foglaltak közül osztotta azon állításaimat, miszerint a magánindítvány és feljelentés címen benyújtott indítványomból kiolvasható a büntetőjogi felelősségre vonás igénye, valamint az pontosan körülírta az elkövetési magatartást, és így ezek (törvényes vád) hiányára alapozva nincsen helye az eljárás megszüntetésének.

A Törvényszék osztotta azonban az elsőfokú bíróság azon álláspontját, hogy a feljelentésben írt cselekmény nem bűncselekmény. A végzésben foglaltak szerint „*hangsúlyozandó az, hogy azok a kijelentések, amelyeket a feljelentő által előadottakból kiemelt, lehetnek számára sérelmesek, azonban azok társadalomra veszélyesség hiányában büntetőjogi keretek között nem vizsgálhatók. ... Megjegyzendő, hogy a feljelentésben hivatkozott kijelentéseit a csatolt 2016. december 15-ei jegyzőkönyvi kivonat alapján a feljelentett a Nádudvari Városi Önkormányzat képviselő testületének közmeghallgatásán mondta. Nem valósít meg bűncselekményt a hatóság előtti eljárásban az ügyfél által az őt megillető jogok keretei között, az ügy tárgyával, az abban érintett személlyel összefüggésben az ügy tisztázása érdekében tett – gyalázkodástól, becsúrléstől mentes – tényállítás akkor sem, ha egyébként a becsület csorbítására objektíve alkalmas volna. Lényegében hivatalos közmeghallgatáson az azon részt vevő feljelentettet megillető jogok keretei között, és a feljelentésben is idézett, az ügy tisztázása érdekében tett tényállítást rögzített a feljelentés.*”

A Debreceni Törvényszék a fentiek alapján azon indokból, hogy a vád tárgyává tett cselekmény nem bűncselekmény, 18.Bpkf.87/2017/2. számú végzésével helyben hagyta a Hajdúszoboszlói Járásbíróság 2017. január 30. napján kelt 1.Bpk.12/2017/2. végzését.

II. Jogsérelem

A fentiek alapján az Abtv. 27. §-a szerinti alkotmányjogi panasszal fordulok az Alkotmánybírósághoz. Álláspontom szerint a Debreceni Törvényszék 18.Bpkf.87/2017/2. számú végzése ellentétes az Alaptörvény alábbi I. cikk (3) bekezdésével, II. cikkével, VI. cikk I. bekezdésével, IX. cikk (4) bekezdésével, így a XXIV. cikk (1) bekezdésével, valamint a 28. cikkével.

I. cikk (3) Az alapvető jogokra és kötelezettségekre vonatkozó szabályokat törvény állapítja meg. Alapvető jog más alapvető jog érvényesülése vagy valamely alkotmányos érték védelme érdekében, a feltétlenül szükséges mértékben, az elérni kívánt céllal arányosan, az alapvető jog lényeges tartalmának tiszteletben tartásával korlátozható.

II. cikk: Az emberi méltóság sérthetetlen. Minden embernek joga van az élethez és az emberi méltósághoz, a magzat életét a fogantatástól kezdve védelem illeti meg.

VI. cikk (1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy magán- és családi életét, otthonát, kapcsolattartását és jó hírnevét tiszteletben tartsák.

IX. cikk (4) A véleménynyilvánítás szabadságának a gyakorlása nem irányulhat mások emberi méltóságának a megsértésére.

XXIV. cikk (1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni.

28. cikk A bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.

Az alkotmányjogi panasz elbírálása során irányadó további jogszabályi rendelkezések:

Bt. 226. § (1) Aki valakiről más előtt a becsület csorbítására alkalmas tényt állít, híresztel, vagy ilyen tényre közvetlenül utaló kifejezést használ, vétség miatt egy évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.

(2) A büntetés két évig terjedő szabadságvesztés, ha a rágalmozást

a) aljas indokból vagy célból,

b) nagy nyilvánosság előtt, vagy

c) jelentős érdekséreelmet okozva követik el.

Jelen ügyben is irányadó az, hogy az alapvető jog korlátozására az Alaptörvény I. cikkében rögzített módon kerülhet sor, tehát más alapvető jog érvényesülése, vagy alkotmányos érték védelme céljából, a szükségesség, arányosság megtartásával, a másik alapvető jog lényeges tartalmára tekintettel történhet. Az emberi méltósághoz való jog azonban nem egyszerű versengő alapjogként szerepel, hanem azt az Alaptörvény IV. módosítása értelmében, mintegy kiemelten védett alapjogot a véleménynyilvánítás elé helyezve kimondja, hogy a véleménynyilvánítás szabadságának a gyakorlása nem irányulhat mások emberi méltóságának a megsértésére.

A tisztelt Alkotmánybíróság korábban számos döntésében foglalkozott összefoglaló néven a közéleti kérdéseket érintő vélemény-nyilvánítás szabadságával, annak korlátaival, annak keretében az értéktételek és tényállítások elhatárolásával. Többek között kimondta a tisztelt Alkotmánybíróság, hogy a hamisnak bizonyult tényállításokat már csak abban az esetben oltalmazza a véleményszabadság, ha a tényt állító vagy híresztelő jóhiszemű volt. Mindebből az is következik, hogy a tények értéktételektől történő jogalkalmazói elhatárolása a konkrét esetekben döntően befolyásolja a véleményszabadság alapjogának terjedelmét, gyakorolhatóságát és tényleges érvényesülését {erről lásd: 7/2014. (III. 7.) AB határozat, Indokolás [49]-[50]}.

Az eljárás irataiból kitűnik, hogy a büntetőeljárás során a feljelentett kihallgatása meg sem történt, így a jogalkalmazók a fenti szempontot nem is vették figyelembe döntésük meghozatala során, ezen túlmenően az eljáró bíróság a tisztelt Alkotmánybíróság 13/2014. (IV. 18.) AB határozata indokolása [39]-[42] bekezdéseiben kibontott kötelezően alkalmazandó mércét figyelmen kívül hagyva hagyta helyben az elsőfokú bíróság eljárást megszüntető végzését.

A 13/2014. (IV. 18.) AB határozata indokolása [54] bekezdésében azt is megállapítja, hogy „közéleti kérdéseket érintő véleménynyilvánítási ügyekben eljáró büntetőbíróságok számára nemcsak az Alkotmánybíróság jelen határozatának rendelkező része, hanem az indokolásában kibontott elvi jelentőségű alkotmányos mérce alkalmazása is kötelező.”

Továbbra is fenntartom, hogy [REDACTED] feljelentésben részletezett cselekménye túllépte a vélemény-nyilvánítás szabadságának határait, így az bűncselekménynek minősül.

Az Alaptörvénybe és a 13/2014. (IV. 18.) AB határozatba ütköző módon tévesen foglalt akként állást a másodfokú bíróság, hogy a feljelentett közlése a közügyekben való megszólalásnak minősül, pusztán azért, mert azok közmeghallgatáson hangzottak el. A közmeghallgatás célja a forgalomkorlátozás, mint valóban közérdeklődésre számot tartó ügy megvitatása volt, e célból számos érintett lakó is megjelent. Ehhez képest semmilyen módon nem kapcsolódott a közmeghallgatás tematikájába, kontextusába az, amit [REDACTED] és velem kapcsolatban megfogalmazott, írásban is benyújtott és a képviselőtestületi jegyzőkönyvhöz csatolni kért. A tisztelt Alkotmánybíróság hivatkozott határozatának [39] bekezdése világosan előírja, hogy többek között a közlés körülményeit, kontextusát, a közlésnek a folyamatban játszott szerepét és a közlésre adott reakciókat is vizsgálni kell ahhoz, hogy egy megszólalást valóban a közügyekben történnék lehessen minősíteni. Ezeket a vizsgálati szempontokat az eljáró bíróságok mellőzték és teljesen tévesen – egyúttal az Alaptörvényben biztosított jogot is sértve – úgy foglaltak állást, hogy „...hatóság előtti eljárásban az ügyfél által az őt megillető jogok keretei között, az ügy tárgyával, az abban érintett személlyel összefüggésben az ügy tisztázása érdekében tett ...” közlések történtek. Ezzel kapcsolatban rá kell mutatni arra, hogy:

- a képviselőtestület közmeghallgatása nem hatósági eljárás,
- az ügy tárgya forgalomkorlátozás, nem pedig a Szolgáltató Központ gazdálkodásának ellenőrzése, felmerült szabálytalanságok megvitatása volt,
- a forgalomkorlátozási ügyben érintett személyként [REDACTED] sem én nem vagyunk értelmezhetők.

A ránk vonatkozó közléseknek ott és akkor, a tárgyhoz kapcsolódóan semmilyen aktualitása nem volt! Jól mutatja ezt a másokból kiváltott azon reakció, melyet szintén figyelembe kellett volna venni, miszerint a [REDACTED] utca jelenlévő három lakosa elhatárolódott [REDACTED] kijelentésétől, volt aki a közmeghallgatást is elhagyta, a képviselőtestületi tisztségviselők pedig arra hívták fel [REDACTED] figyelmét, hogy ilyen tényállításokat megalapozatlanul ne tegyen. Ezek a tények álláspontom szerint egyértelmű

támpontot szolgáltatnak ahhoz, hogy a határozat [39] bekezdése szerinti elhatárolást meg lehessen tenni – ezt azonban az eljáró bíróságok az Alaptörvénybe ütköző módon elmulasztották.

Szintén nem tulajdonítottak az eljáró bíróságok jelentőséget annak, hogy viszonyult a feljelentett tudattartalma az általa állított tényekhez. [REDACTED] [REDACTED] sem akkor, sem tudomásom szerint később nem jelölt meg olyan konkrét ügyet, esetet, amiből alappal vonhatta volna le arra vonatkozó tényállítási következtetését, hogy helyettem valójában édesanyám dolgozik, én csak felveszem a fizetésemet az el nem végzett munkáért. Nem ismertek olyan ténybeli előzmények, ami alapján a feljelentett akár ilyen véleményt fogalmazhatott volna meg az ügyben, akár ilyen további tényekre tehetett volna következtetést. Ezen körülmények között fel sem merül, hogy [REDACTED] az általa állított hamis tények hamis jellegéről nem tudott, hiszen rajta kívül senki nem tudja, miért és milyen ténybeli alapon kellett ilyen állításoknak ott és akkor elhangoznia. A Nádudvari Polgármesteri Hivatal Jegyzője által felkért külső szakértő Ellenőrzési Jelentést készített, amely szakértői ellenőrzés is megerősítette, hogy a [REDACTED] [REDACTED] beadványában foglaltaknak valóságtartalma nincs.

Az pedig az általános közfelfogás szerint, de a tisztelt Alkotmánybíróság hivatkozott gyakorlata szerint sem engedhető meg, hogy valaki minden ténybeli alap nélkül határozottan azt állítsa, hogy más személy egy konkrétan meghatározott bűncselekményt követett el. A közszereplők bírálattal kapcsolatos toleranciájának határát véleményem szerint pont az kell jelentse, amikor az érintett közszereplő szakmai és emberi tisztességét kérdőjelezi meg, anélkül, hogy arra okot adott volna. A költségvetési csalás bűncselekmény elkövetésére vonatkozó állítással történő szembesülés egzisztenciális kérdés a közszereplő számára, hiszen ha igaz, amit állítanak, akkor annak hivatalvesztés és büntetőeljárás a jogkövetkezménye, melyek egyúttal az érintettől kialakult emberi kép jelentős negatív irányú változását is eredményezik.

[REDACTED] a valótlan tények állításával, melyet írásban is megtett, súlyosan megsértette emberi méltóságunkat és a becsületünket.

Véleményem szerint, ha az eljáró bíróság a tényállás megállapítása, illetve annak minősítése során figyelembe vette volna a tisztelt Alkotmánybíróság jelen ügyben irányadó döntésében foglalt kötelező szempontokat, úgy megállapította volna, hogy a feljelentésben megjelölt cselekmény bűncselekmény. Ez utóbbi esetben pedig lefolytatta volna a büntető eljárást, és így a jó hírnevem tiszteletben tartásához, valamint az emberi méltóságomhoz való jogomat az Alaptörvényben biztosított védelemben részesítette volna. Álláspontom szerint az eljáró bíróság bizonyítékértékelése az Alaptörvényben védelve, fentiekben megjelölt jogaimat sérti, ezzel együtt pedig a tisztességes eljáráshoz való jogomat is csorbítja.

A fentiek alapján kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, szíveskedjen megállapítani, hogy a Debreceni Törvényszék 18.Bpkf.87/2017/2. számú végzése alaptörvény-ellenes, és a döntést az Abtv. 43. § (4) bekezdése rendelkezései alapján az I. fokú döntésre, a Hajdúszoboszlói Járásbíróság 1.Bpk.12/2017/2. számú végzésére is kiterjedő hatállyal szíveskedjen megsemmisíteni, továbbá utasítsa az eljáró bíróságokat új eljárás lefolytatására és új határozat meghozatalára, mivel a bírói döntés sérti az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdését, II. cikkét, VI. cikk I. bekezdését, IX. cikk (4) bekezdését, így a XXIV. cikk (1) bekezdését, valamint a 28. cikkét.

Kérem továbbá a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy az Abtv. 43. § (2) és (3) bekezdései alapján szíveskedjen megállapítani, hogy a megsemmisítő alkotmánybíróági döntés

eljárási jogkövetkezményére a bírósági eljárások szabályait tartalmazó törvény rendelkezései vonatkoznak és a szükség szerint lefolytatandó bírósági eljárás során az alkotmányjogi kérdésben az Alkotmánybíróság határozata szerint kell eljárni.

Nyilatkozom arról, hogy jelen alkotmányjogi panasz indítványomban szereplő személyes adataim nyilvános kezeléséhez, az indítványom, valamint az adataim nyilvánosságra hozatalához hozzájárulok.

III. Az indítvány befogadhatóságának feltételei:

Véleményem szerint az indítványomban teljesülnek az Abtv. 52. § (1) bekezdésében, 27. §-ában, 30. § (1) bekezdésében és 29. §-ában, az indítvány befogadhatóságával összefüggésben előírt feltételek.

1.) A befogadhatóság törvényben előírt formai követelményei: az indítvány határozott kérelmet tartalmaz az alábbiak szerint:

- megjelöli az Abtv. 27. §-át, amely megállapítja az Alkotmánybíróság hatáskörét az indítvány elbírálására, továbbá amely az indítványozó jogosultságát megalapozza [Abtv. 52. § (1b) bekezdés a) pont];
- tartalmazza az eljárás megindításának az indítványban szereplő indokait és az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényegét: az eljáró bíróság a tisztelt Alkotmánybíróság 13/2014. (IV. 18.) AB határozatában kibontott kötelezően alkalmazandó mércét figyelmen kívül hagyva hagyta helyben az elsőfokú bíróság eljárást megszüntető végzését, a rágalmozás vétsége miatt általam, mint sértett által indított büntetőeljárásban. Ezzel a jó hírnevem tiszteletben tartásához, valamint az emberi méltósághoz, ebből eredően a tisztességes eljáráshoz való jogom indokolatlanul és aránytalanul csorbult [Abtv. 52. § (1b) bekezdés b) pont];
- a tisztelt Alkotmánybíróság által vizsgálandó bírói döntésként a Debreceni Törvényszék 18.Bpkf.87/2017/2. számú végzését jelölöm meg [Abtv. 52. § (1b) bekezdés c) pont];
- indítványom az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdése, II. cikke, VI. cikk I. bekezdése, IX. cikk (4) bekezdése, így a XXIV. cikk (1) bekezdése, valamint a 28. cikke sérelmét állítja [Abtv. 52. § (1b) bekezdés d) pont];
- a sérelmezett bírói döntés alaptörvény-ellenességét azzal indokolja, hogy a másodfokon eljáró Debreceni Törvényszék a tisztelt Alkotmánybíróság 13/2014. (IV. 18.) AB határozatában kibontott kötelezően alkalmazandó mércét, az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdésébe, XXIV. cikk (1) bekezdésébe, a 28. cikkbe ütköző módon figyelmen kívül hagyva hagyta helyben az elsőfokú bíróság eljárást megszüntető végzését, a rágalmozás vétsége miatt általam, mint sértett által indított büntetőeljárásban. Az eljáró bíróság ezzel nem részesítette az Alaptörvény II. cikkében, valamint VI. cikk (1) bekezdésében, valamint a IX. cikk (4) bekezdésében biztosított védelemben a jó hírnevem tiszteletben tartásához, valamint az emberi méltósághoz, ebből eredően a tisztességes eljáráshoz való jogomat, azok indokolatlanul és aránytalanul csorbulását idézve elő [Abtv. 52. § (1b) bekezdés e) pont];
- az indítvány kifejezett kérelmet tartalmaz a bírói döntés alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére [Abtv. 52. § (1b) bekezdés f) pont];
- az indítvány megjelöli az indítványozó magánszemély nevét és lakóhelyét, továbbá az indítványozó nyilatkozatát arra vonatkozóan, hogy adatainak nyilvános kezeléséhez és az indítvány nyilvánosságra hozatalához hozzájárul [Abtv. 52. § (5) bekezdés].

2.) A befogadhatóság törvényben előírt tartalmi feltételei:

2.1.) Az ügyben egyedileg érintve vagyok, hiszen a jelen indítvánnyal indítandó alkotmánybíróági eljárás alapjául szolgáló büntetőügyben sértettként, így feljelentőként szerepelek. [Abtv. 27. §].

2.2.) A bírói döntés alaptörvény-ellenessége, illetve az Alaptörvényben biztosított jogok sérelme: a másodfokon eljáró Debreceni Törvényszék a tisztelt Alkotmánybíróság 13/2014. (IV. 18.) AB határozatában kibontott kötelezően alkalmazandó mércét, az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdésébe, XXIV. cikk (1) bekezdésébe, a 28. cikkbe ütköző módon figyelmen kívül hagyva hagyta helyben az elsőfokú bíróság eljárást megszüntető végzését, a rágalmozás vétsége miatt általam, mint sértett által indított büntetőeljárásban. Az eljáró bíróság ezzel nem részesítette az Alaptörvény II. cikkében, valamint VI. cikk (1) bekezdésében, valamint a IX. cikk (4) bekezdésében biztosított védelemben a jó hírnevem tiszteletben tartásához, valamint az emberi méltósághoz, ebből eredően a tisztességes eljáráshoz való jogomat, azok indokolatlan és aránytalan csorbulását idézve elő [Abtv. 27. § a) pont].

2.3.) A Debreceni Törvényszék 18.Bpkf.87/2017/2. számú végzése tájékoztatást tartalmazott arról, hogy ellene a Be. 386. § (1) bekezdése alapján fellebbezésnek nincs helye, továbbá a végzés ellen a Be. 416. § (1) bekezdés értelmében felülvizsgálatnak sincs helye [Abtv. 27. § b) pont]. Nyilatkozom arról, hogy az ügyben nincs folyamatban felülvizsgálati eljárás a Kúria előtt, illetve arról, hogy nem kezdeményeztem perújítást (jogorvoslat a törvényesség érdekében) az ügyben.

2.4.) A Debreceni Törvényszék 18.Bpkf.87/2017/2. számú végzését jogi képviselőm 2017. május 18. napján vette kézhez [Abtv. 27. § b) pont].

2.5.) Álláspontom szerint az alaptörvény-ellenesség a bírói döntést érdemben befolyásolta, ugyanis a Debreceni Törvényszék az általam vitatott eljárás és értelmezés miatt hagyta helyben az elsőfokú bíróság eljárást megszüntető végzését [Abtv. 29. §].

A fentiek alapján kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot alkotmányjogi panaszom befogadására és érdemi elbírálására.

3.) Indítványomhoz csatolt mellékletek, amelyek az indítványban foglaltakat igazolják [Abtv. 52. § (6) bekezdés]:

- Jogi képviselő meghatalmazása
- 2017. január 9. napján kelt magánindítvány és feljelentés és annak mellékletei:
 - o S/2: forgalomkorlátozást kezdeményező levél
 - o S/3: „gazdasági bűnügyek” megnevezésű irat
 - o S/4: „feljegyzés és kivizsgálás kérelme” megnevezésű irat
 - o S/5.: kivonat a képviselő-testület 2016.12.15.-ei ülésének jegyzőkönyvéből és az ahhoz szerelt iratok
- Hajdúszoboszlói Járásbíróság 1.Bpk.12/2017/2. számú végzése
- 2017. február 2. napján kelt fellebbezés
- Debreceni Törvényszék 18.Bpkf.87/2017/2. számú végzése
- Ellenőrzési jelentés
- Törzskönyvi nyilvántartási adatok a Nádudvari Szociális Intézményfenntartó Társulás Szociális Szolgáltató Központról

Nyíregyháza, 2017. június 27.

Tisztelettel:

Balázs Andrea Katalin

képv.:

Simon Ügyvédi Iroda

DR. SIMON ATTILA

ü g y v é d

4400 Nyíregyháza, Bujtos u. 36.

